

שפת אמת למועדים

מעלתה של תורה

הרב אפרים ולף

שפ"א סוכות תרל"ז

בפסוק אף חובב עמים כו' והם תכו לרגליך ישא מדברותיך כו'. פי' אף שבנ"י בידך. אעפ"כ מקריבין נגד ע' אומות. וביאור הענין הוא דיש דצח"ם וכל אחד גבוה יותר. וצומח יש בו ג"כ מדומם. וב"ח יש בו מדומם וצומח. ומדבר יש בו מדצ"ח ג"כ כידוע. והנה בני"י למעלה ממדבר ג"כ ונקראים מדברותיך. והנה כל מין א"י לתקן עצמו עד שמתקן מדריגה תחתונה שבו מקודם. כענין שאמרו חז"ל ונתתי עשב כו' לבהמתך מקודם והדר ואכלת כו'. לכן אנו רואין שאין האדם יכול לתקן עצמו כראוי עד שמתקן מקודם נפש הבהמיות שבו. וצריך האדם לקבל זה כראוי. אף שרוצה לעלות יותר. אעפ"כ ע"י שיש רצון המקום לתקן אלה המקומות המטונפים צריך לקבל רצונו ית' בשמחה. ועי"ז זוכין אח"כ להעלות א"ע ג"כ. ולכן הוצרכו בני"י מקודם להקריב בעבור האומות.

שפ"א סוכות תרל"ג

ה' מסיני בא וזרח משעיר כו' אמרו חז"ל שהחזיר התורה לאומות כו'. ובזוה"ק פי' שמזה עצמו האיר לנו ממה שלא רצו הם לקבל. כי לבנ"י ניתן התורה בדרך שלמעלה מהטבע. וע"י שלא רצו לקבלה ניתן גם דרך הנ"ל לישראל. וז"ש רז"ל למה פתח בבראשית כי מיוחד לישראל מהחודש הזה לכם שהיא מצוה ראשונה לישראל. רק כח מעשיו הגיד. פירוש חיות התורה שיש תוך מעשה בראשית והטבע הגיד ג"כ להם לתת נחלת גוים כב"ל.

שפ"א סוכות תרל"ז

והנה בכל מועד יש מצוה מיוחדת. מצה בפסח. סוכה וד' מינים בסוכות. לבד שבועות ושמ"ע אין מצוה. זולת בביהמ"ק שהי' קרבנות המוספין. והענין שב' מועדות האלו הם מעולם העליון. ואין להם התדבקות במצות מעשיות. לכן העצה ע"י התורה. בשבועות מתן תורתינו ובשמ"ע שמחת תורה שבע"פ. שע"י התורה יכולין להתדבק גם במה שלמעלה מהטבע. ז"ש תמימה משיבת נפש שאין לנו בעוה"ז בגלות במה להתדבק ביום טוב הללו. רק ע"י התורה הזאת:

שפ"א סוכות תרל"ט

ביום השמיני עצרת תהי' לכם. והנה חכמים קבעו בשמיני עצרת שמחת תורה. ונראה שהוא רמז ללוחות אחרונות דאיתא הראשונות שהיו בקולות שלטה בהן עין אין לך יפה מן הצניעות. וביוהכ"פ נתרצה הבורא ית' לבני ישראל והוריד מרע"ה לוחות אחרונות.

וב' אלו העינים נעשים בכל שנה. בשבועות מתן תורה הוא רמז למדריגה ראשונה צדיקים גמורים. ואחר ימי תשובה זוכין בנ"י ללוחות אחרונות והם בהסתר. לכן אין זה מפורש בתורה. וגם הוא בא ע"י ההסתר בימים הנוראים שהם ימי הדין. לכן נאמר ע"ז בכסה ליום חגיגו. לכן יש מקודם ימי הסוכות פרי החג הכל כדי שלא ישלוט עין הרע. וכל אחד מע' שרים שמח בחלקו שחוטפים לעצמן משפע היורדת לכל השנה. אבל בנ"י עיקר שמחה שלהם בתורה שהיא כוללת כל החיים.